

Alþingi
Erindi nr. P 135/1555
komudagur 25.2.2008

Nefndarsvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 REYKJAVÍK

21. febrúar 2008
Tilvísun: 2008020004

Umsögn um frumvarp til innheimtulaga

Fjármálaeftirlitið vísar til bréfs er barst frá Viðskiptanefnd Alþingis, 4. febrúar 2008, þar sem óskað er umsagnar Fjármálaeftirlitsins um frumvarp til innheimtulaga.

Umsögn Fjármálaeftirlitsins snýr að nokkrum tæknilegum atriðum og er þeim skipt upp í nokkra kafla. Einng er vikið að þeirri spurningu hvort eftirlit með viðkomandi starfsemi eigi heima hjá Fjármálaeftirlitinu.

Tekið er fram að þegar Fjármálaeftirlitið er nefnt í tæknilegum athugasemdum í umsögninni er allt eins átt við aðra stofnun sem kynni að verða falið eftirlitshlutverk með innheimtulögum.

I. kafli. Gildissvið.

Í 1. gr. frumvarpsins kemur fram að lögin gildi um innheimtu gjaldfallinna peningakrafna fyrir aðra eða vegna eigin starfsemi á grundvelli leyfis frá Fjármálaeftirlitinu, skv. 15. gr. frumvarpsins. Í greininni er hins vegar ekkert sagt til um leyfisskilyrði þegar um innheimtu vegna „eigin starfsemi“ er að ræða. Í 2. mgr. 1. gr. kemur fram að innheimtuaðili sé einstaklingur eða lögaðili sem annast innheimtu á grundvelli leyfis frá Fjármálaeftirlitinu. Að öðru leyti er vísað í umfjöllun tengda 1. gr. frumvarpsins í umfjöllun um *leyfisskylda starfsemi*.

II. kafli. Starfsleyfi

Í II. kafla frumvarpsins er fjallað um skilyrði til að mega stunda innheimtu. Þessi kafli laganna mætti vera skýrari.

Fjármálaeftirlitið setur fram þá tillögu að II. kafli muni bera heitið *starfsleyfi*. Þeim kafla verði síðan skipt niður í eftirfarandi lagagreinar: *starfsleyfisveitandi*, *leyfisskyld starfsemi*, *umsókn*, *veiting starfsleyfis*, *synjun starfsleyfis* og *afturköllun starfsleyfis*:

Starfsleyfisveitandi

Æskilegt væri að í 1. gr. II. kafla væri kveðið á um hver sá aðili sé sem skuli veita starfsleyfi samkvæmt lögnum. Eins og frumvarpið lítur út í dag er í 1. mgr. 15. gr. frumvarpsins kveðið á um að Fjármálaeftirlitið fari með leyfisveitingu og leyfissviptingu samkvæmt frumvarpinu. Er mælst til að umfjöllun um leyfisveitanda verði færð í II. kafla frumvarpsins.

Tillaga af orðalagi:

„Fjármálaeftirlitið veitir starfsleyfi samkvæmt lögum þessum. Innheimtuaðila er heimilt að hefja starfsemi að fengnu starfsleyfi Fjármálaeftirlitsins.“

Ekki er gert ráð fyrir í lögnum að Fjármálaeftirlitið skuli hafa samráð við lögbær yfirvöld í öðrum aðildarríkjum við mat á umsókn um starfsleyfi fjármálafyrirtækis. Má sem dæmi nefna að ekki virðist gert ráð fyrir því að leyfisskyldur aðili sinni starfsemi erlendis eða að erlendur innheimtuaðili stundi innheimtu á Ísland. Æskilegt væri að ákvæði um slíkt væri í lögnum

Leyfisskyld starfsemi

Koma verður fram með afdráttarlausum hætti hvaða aðilum beri að sækja um leyfi samkvæmt lögnum. Eins og áður hefur verið vikið að kemur fram í 1. gr. frumvarpsins að innheimtuaðili sé einstaklingur eða lögaðili sem annist innheimtu á grundvelli leyfis frá Fjármálaeftirlitinu. Ef 3. og 5. gr. frumvarpsins eru hafðar til hliðsjónar er ekki nægilega skýrt hvers konar starfsemi sé ætlað að sækja um leyfi. Í 3. gr. er fjallað um skilyrði til að mega stunda innheimtu fyrir aðra og í 5. gr. er fjallað um innheimtu eigin peningakröfu sem aðili hefur keypt í þeim tilgangi að innheimta sjálfur. Með vísan til framangreinds er t.a.m. ekki ljóst hvort aðili sem ákveður að innheimta kröfur í eigin starfsemi, án þess að hafa keypt kröfu, þurfi að sækja um innheimtuleyfi.

Umsókn

Í frumvarpinu er ekki gerð sérstök krafa til umsóknar aðila. Í 4. gr. frumvarpsins kemur aðeins fram að innheimtuleyfi skuli veitt á grundvelli umsóknar frá einstaklingi eða lögaðila.

Rétt væri að hafa sérstaka lagagrein sem nefnist umsókn. Gæti upphaf greinarinnar hljóðað svo: „*Umsókn um starfsleyfi skal vera skrifleg og henni skulu a.m.k. fylgja:*” Gæti eftirfarandi m.a. verið talið upp í dæmaskyni: *upplýsingar um starfsskipulag þar sem m.a. koma fram upplýsingar um hvernig fyrirhugaðri starfsemi verði sinnt, upplýsingar um innra skipulag fyrirtækis, þ.m.t. starfsreglur, viðskipta- og rekstaráætlun, upplýsingar um stofnendur, hluthafa, upplýsingar um stjórnarmenn, upplýsingar um náin tengsl fyrirtækis við einstakling eða lögaðila og aðrar viðeigandi upplýsingar sem Fjármálaeftirlitið ákveður.*

Einnig kæmi til greina að útfæra greinina með eftirfarandi hætti: „*Umsókn um starfsleyfi skal vera skrifleg og henni skulu fylgja þær upplýsingar og gögn sem Fjármálaeftirlitið setur nánari reglur um.*”

Veiting starfsleyfis og skilyrði

Í 3 gr. frumvarpsins eru talin upp ákveðin skilyrði sem talið er rétt að innheimtuaðilar uppfylli, ætli þeir að stunda innheimtu fyrir aðra. Í 4. gr. eru síðan sett fram ákveðin almenn skilyrði til veitingu innheimtuleyfis.

Í fyrstu má nefna að það gæti verið skýrara að 3. og 4. gr. frumvarpsins yrði steyppt saman í eina lagagrein. Heiti hennar gæti verið: „*veiting og skilyrði innheimtuleyfis*”.

Í II. kafla frumvarpsins er ekki gerð krafa um að starfsemi innheimtuaðila sé rekin í ákveðnu félagaformi. Fjármálaeftirlitið leggur til að gert sé að skilyrði að starfsemi innheimtuaðila verði rekin í formi hlutafélags. Benda má á að slíkt myndi leiða til þess að starfsemin væri í ákveðnu skilgreindu formi m.a. með tilliti til fjárhags, hæfis stjórnarmanna og innra skipulags.

Í 4. gr. frumvarpsins eru talin upp nokkur atriði sem umsókn aðila þarf að uppfylla. Í a. lið 4.

gr. eru sett fram nokkur skilyrði, rétt væri að bæta við a lið, að ekki hefði verið gert *árangurslaust fjárnám* hjá aðila á síðustu fimm árum.

Í b. lið 4. gr. kemur fram að einstaklingur skuli hafa óflekkað mannorð svo sem áskilið er til kjörgengis til Alþingis. Fjármálaeftirlitið telur skýrara að beinlínis verði mælt fyrir um að aðili hafi ekki hlotið dóm og höfð verði hliðsjón af 1. mgr. 66. gr. laga um hlutafélög nr. 2/1995 og/eða 1. mgr. 52. gr. laga nr. 161/2002, fjármálafyrirtæki.

1. mgr. 66. gr. laga nr. 2/1995, um hlutafélög:

„Stjórnarmenn eða framkvæmdastjórar skulu vera lögráða, fjár síns ráðandi og mega ekki á síðustu þremur árum hafa í tengslum við atvinnurekstur hlotið dóm fyrir refsiverðan verknað samkvæmt almennum hegningarlögum eða lögum um hlutafélög, einkahlutafélög, bókhald, ársreikninga, gjaldprot eða opinber gjöld.“

Ef farið verður að tillögu Fjármálaeftirlitsins um félagaform, þá ætti framangreint ákvæði sjálfkrafa við um stjórn félags.

1. mgr. 52. gr. laga nr. 161/2002, um fjármálafyrirtæki hljóðar svo:

„Stjórnarmenn og framkvæmdastjórar fjármálafyrirtækis skulu vera lögráða. Þeir mega ekki á síðustu fimm árum hafa verið úrskurðaðir gjaldþrota eða í tengslum við atvinnurekstur hlotið dóm fyrir refsiverðan verknað samkvæmt almennum hegningarlögum, þessum lögum, eða löggjöf um hlutafélög, einkahlutafélög, bókhald, ársreikninga, gjaldprot eða opinber gjöld eða þeim s Erlögum sem gilda um aðila sem lúta opinberu eftirliti með fjármálastarfsemi.“

Í e. lið 4. gr. frumvarpsins kemur fram að aðili skuli ekki vera í vanskilum með vörsluskatta. Hugtakið vörsluskattar er yfirhugtak, en óheppilegt kann að vera að hafa slíkt hugtak í lagatexta. Mun skýrara er ef talið væri upp með tæmandi hætti hvaða skatta er átt við. Einnig er bent á hvort ekki sé rétt að gera sömu skilyrði ef aðili er í vanskilum með aðra tegundir skatta eða gjalda, s.s. tekjuskatt, tryggingargjald, fjármagnstekjuskatt og að auki lífeyrisiðgjald.

Í samræmi við ofangreinda tillögu Fjármálaeftirlitsins, að innheimtuaðilum verði gert að starfa í ákveðnu félagaformi er lagt til að í lagagrein um veitingu starfsleyfis, eða a.m.k. í kaflanum *starfsleyfi*, verði tekið fram að óheimilt sé að hefja starfsemi fyrir en hlutafé hafi verið greitt að fullu með reiðufé.

Þar sem um eftirlitsskylda aðila er að ræða má m.a. benda á framkvæmd 4. mgr. 6. gr. laga nr. 161/2002, um fjármálafyrirtæki. Þar er Fjármálaeftirlitinu gert að birta tilkynningar um starfsleyfi fjármálafyrirtækja í Lögbirtingarblaði. Samskonar ákvæði gæti verið heppilegt að hafa í innheimtulögum. Tillaga að málsgrein:

„Fjármálaeftirlitið skal birta tilkynningar um starfsleyfi fjármálafyrirtækja í Lögbirtingarblaði.“

Synjun starfsleyfis

Í frumvarpinu er ekki að finna grein um synjun starfsleyfis. Bent er á að bæta við lagagrein

sambærilegri 7. gr. laga um fjármálafyrirtæki. Greinin gæti hljóðað svo:

1. mgr.

„Fullnægi umsókn ekki skilyrðum laga þessara, og reglum sem á þeim eru byggðar, að mati Fjármálaeftirlitsins, skal það synja um starfsleyfi. Synjun Fjármálaeftirlitsins á umsókn skal rökstudd og tilkynnt umsækjanda”

Skrá yfir innheimtuaðila

Rétt væri að kveða á um að starfsleyfis- og eftirlitsaðili héldi skrá yfir innheimtuaðila og útibú þeirra þar sem fram koma helstu upplýsingar um þá aðila. Breytingar á áður skráðum upplýsingum, þar á meðal fjölgun eða fækkun útibúa, skuli tilkynntar starfsleyfis- og eftirlitsaðila fyrirfram.

Afturköllun starfsleyfis

Í 16. gr. eru talin upp í tveimur staflaðum hvað til þurfi að koma svo aðili verði sviptur innheimtuleyfi.

Í fyrsta lagi er bent á að eðlilegra væri að kveða á um *afturköllun innheimtuleyfis*, í stað sviptingar. Er því sett sú fram tillaga að lagagreinin beri heitið *afturköllun starfsleyfis* og verði hún staðsett í *starfsleyfiskaflanum*.

Í öðru lagi er bent á að gert er ráð fyrir að „*svipting*” geti aðeins átt sér stað þegar aðili hefur brotið gegn *skyldum* sínum samkvæmt *þessum lögum* eða þegar skilyrði fyrir veitingu leyfis eru ekki lengur til staðar. Nauðsynlegt kann að vera að hafa úrræði til afturköllunar leyfis í fleiri tilfellum. Má nefna sem dæmi ef gerð yrði krafa um lágmarks eigið fé, gæti verið rétt að setja sem skilyrði að svipta aðila leyfi ef eigið fé væri komið niður fyrir ákveðið hlutfall. Einnig er rétt að kveða á um að önnur lögbrot gætu varðað sviptingu og einnig að innheimtuaðili fengi starfsleyfi á grundvelli rangra upplýsinga.

Í samræmi við góða stjórnsýsluhætti er rétt að kveðið sé á um það í greininni að áður en til afturköllunar komi skuli veittur hæfilegur frestur til úrbóta telji Fjármálaeftirlitið að unnt sé að koma við útbótum. Tillaga að lagagrein:

„1. mgr.

Fjármálaeftirlitið getur afturkallað starfsleyfi innheimtuaðila:

[Ástæður afturköllunar í tölulíðum 1., 2., 3. o.s.frv.]

2. mgr.

Áður en til afturköllunar kemur skv. 1. mgr. skal leyfishafa veittur hæfilegur frestur til úrbóta sé unnt að koma við úrbótum að mati Fjármálaeftirlitsins.”

Tilkynning um afturköllun og slit innheimtuaðila

Að auki er rétt að kveða sérstaklega á um tilkynningu afturköllunar, s.s. um að hún skuli vera skrifleg og rökstudd. Einnig væri rétt að kveðið væri á um að Fjármálaeftirlitið birti tilkynningu í Lögbirtingarblaði og auglýsi í fjölmiðlum.

Starfræki innheimtuaðili útibú eða þjónustustarfsemi í öðru ríki væri rétt að tilkynning yrði einnig send lögbærum eftirlitsaðilum í því ríki. Einnig væri rétt að kveða á um að ef starfsleyfi yrði afturkallað skuli slíta fyrirtækinu. Er af þeirri ástæðu ítrekuð ábending um að innheimtuaðili sé rekinn í ákveðnu félagiformi.

III. Samband innheimtuaðila og skuldara

Í 2. mgr. 6. gr. frumvarpsins kemur fram að það teljist brjóta í bága við góða innheimtuhætti að beita óhæfilegum þrýstingi, tjóni eða óþægindum. Á það er bent að óljóst er hvað átt sé við með „óhæfilegum þrýstingi“ eða „óþægindum“. Þannig má almennt athuga innheimtuaðgerðir geti ekki valdið öðru en óþægindum.

Í skýringum með 6. gr. frumvarpsins er vikið að hagsmunaárekstrum á milli kröfuhafa og innheimtuaðila. Nefnt er sem dæmi að innheimtuaðili ætti ekki að taka að sér innheimtu kröfu ef hann hefur fjárhagslegra hagsmuna að gæta sem farið gætu í bága við hagsmuni kröfuhafans. Lagatextinn ber þó framangreint ekki með sér.

Samband innheimtuaðila og kröfuhafa

Í þeim lagaákvæðum sem kveða á um samband innheimtuaðila og kröfuhafa kann að vera ástæða til að taka fram að innheimtuaðili skuli ekki að taka að sér innheimtu kröfu ef hann hefur fjárhagslegra hagsmuna að gæta sem gætu farið í bága við hagsmuni kröfuhafans. Það gæti verið rétt að kveða á um það í slíkri lagagrein að innheimtuaðila verði gert skylt að upplýsa kröfuhafa um ef hann hefur fjárhagslegra hagsmuna að gæta sem farið gætu í bága við hagsmuni kröfuhafa. Að öðru leyti er vísað til umfjöllunar um samband innheimtuaðila og kröfuhafa í athugasemdum við III. kafla laganna.

IV. Eftirlit

Í þessu samhengi þykir rétt að víkja almennt að eftirliti og hlutverki Fjármálaeftirlitsins í tengslum við frumvarpið. Í almennum athugasemdum við frumvarpið kemur fram að markmiðið með frumvarpinu sé einkum að setja ákveðnar meginreglur um innheimtu til hagsbóta fyrir neytendur, m.a. ákvæði um góða innheimtuhætti og innheimtuviðvörðun. Þessu til viðbótar er stefnt að því að draga úr óeðlilegum kostnaði skuldara vegna innheimtuaðgerða á frumstigi, t.d. með því að takmarka í reglugerð lágmarksfjárhæð innheimtukostnaðar, m.a. þóknunar sem heimilt er að krefja hann um.

Fjármálaeftirlitinu er samkvæmt frumvarpinu falið að veita einstaklingi eða lögaðilum leyfi til innheimtustarfsemi, skv. 1. gr., sbr. 15. gr. frumvarpsins. Fjármálaeftirlitinu er að auki ætlað að hafa eftirlit með sömu aðilum.

Fjármálaeftirlitið starfar samkvæmt lögum nr. 87/1998, um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi. Í 1. gr. laganna kemur fram að markmið þeirra laga sé að stuðla að því að *fjármálastarfsemi* sem lögin taki til sé í samræmi við lög, reglugerðir, reglur og samþykktir sem hverju sinni gilda um starfsemina.

Eftirlit með innheimtustarfsemi myndi kalla á breyttar áherslur í starfsemi Fjármálaeftirlitsins og yrði nauðsynlegt að setja á fót sérstaka einingu innan þess sinna þessu sértæka eftirliti og samskiptum við neytendur vegna þessa málaflokks. Umfang vegna þessa er óljóst, en gera má ráð fyrir að það yrði nokkuð og að auka þyrfti starfsmannafjölda vegna þessa a.m.k. um þrjú stöðugildi.

Í því frumvarpi sem hér er til umræðu er hins vegar um að ræða starfsemi sem er ólík núverandi verkefnum Fjármálaeftirlitsins. Eins og áður hefur komið fram er markmið með frumvarpinu m.a. að setja ákveðnar meginreglur til hagsbóta fyrir neytendur, ásamt því að draga úr óeðlilegum kostnaði skuldara vegna innheimtuaðgerða á frumstigi. Um megintilgang frumvarpsins er til skýringa vísað til 5. gr. laga nr. 57/2005, um eftirlit með óréttmætum

viðskiptaháttum og gagnsæi markaðarins. Bent er á að lög nr. 57/2005 eru undir eftirliti Neytendastofu, sbr. 4. gr. laga nr. 57/2005. Í 2. gr. laga nr. 62/2005 er m.a. kveðið á um að Neytendastofa skuli annast framkvæmd laga um eftirlit með óréttmætum viðskiptaháttum og gagnsæi markaðarins. Ef litið er til lögskýringargagna laga nr. 62/2005 kemur fram að helsta markmið með stofnunnin sé að efla starf að neytendamálum og þar með auka neytendavernd. Það virðist því nær að skoða hvort leyfisveiting og eftirlit með starfsemi innheimtulaga eigi betur heima undir Neytendastofu.

Í athugasemdum með frumvarpinu er m.a. vísað til framkvæmdar í Noregi. Rétt er að minnst á að Fjármálaeftirlitið í Noregi, Kredittilsynet, er byggt upp með öðrum hætti og sinnir til viðbótar við hefðbundið eftirlit með fjármálaþjónustu, eftirliti með endurskoðendum, fasteignasölum, innheimtuaðilum og ársreikningaskrá.

Í 15. gr. frumvarpsins er kveðið á um leyfi, eftirlit og úrræði eftirlitsaðila, s.s. stjórnvaldssektir. Áður hefur verið vikið að því að rétt væri að kveða á um leyfi í sér kafla um starfsleyfi. Einnig er á það bent að ákvæði um viðurlög eiga betur heima í sér kafla og verður vikið að því síðar.

Í samræmi við ofangreint er sú tillaga sett fram að fjallað verði um *eftirlit* í sjálfstæðri lagagrein. Eftirfarandi tillaga er sett fram:

“Eftirlit

1. mgr.

Fjármálaeftirlitið hefur eftirlit með að starfsemi þeirra aðila sem hafa innheimtuleyfi samkvæmt lögum þessum auk eftirlits með starfsemi þeirra erlendis. Um eftirlit Fjármálaeftirlitsins gilda lög um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi, þar á meðal þær eftirlitsheimildir og úrræði sem fram koma í 9.-11. gr. laganna.

2. mgr.

Telji Fjármálaeftirlitið að starfsemi samkvæmt lögum þessum sé stunduð án tilskilinna leyfa getur það krafist sérhverra gagna og upplýsinga hjá viðkomandi aðila eða þriðja aðila að viðlögðum dagsektum. Um slíka gagnaöflun gilda ákvæði um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi.

3. mgr.

Sé leyfisskyld starfsemi stunduð án þess að leyfi hafi verið veitt getur Fjármálaeftirlitið krafist þess að slíkri starfsemi verði hætt. Jafnframt er heimilt að birta opinberlega nöfn aðila sem taldir eru bjóða þjónustu án tilskilinna leyfa.

4. mgr.

Þeir aðilar sem fengið hafa innheimtuleyfi hjá Fjármálaeftirlitinu skulu taka þátt í greiðslu rekstrarkostnaðar þess með greiðslu eftirlitsgjalds í samræmi við ákvæði laga þar um.

5. mgr.

Gagnvart lögmönnum fer úrskurðarnefnd lögmanna með eftirlit samkvæmt lögum þessum og lögum um lögmenn.”

Í 15. gr. frumvarpsins er minnst á breytta starfshætti, talið er óþarft að kveða á um það í

lagatextanum þar sem tekið er á um slíkt í 10. gr. laga um opinbert eftirlit, sem vísað er til í tillögu Fjármálaeftirlitsins hér að ofan.

V. Viðurlög

Í 15. gr. frumvarpsins er kveðið á um stjórnvaldssektir og er umfjöllun um þær talin eiga best heima hér. Í 17. gr. frumvarpsins er kveðið á um refsingar. Rétt er að taka fram að greinin er óbreytt frá frumvarpi til innheimtu laga sem lagt var fyrir Alþingi á 123. löggjafarþingi 1998-1999, en viðurlagaheimildir Fjármálaeftirlitsins hafa breyst töluvert frá þeim tíma.

Verði Fjármálaeftirlitinu falið eftirlit með lögnum væri eðlilegra að gæta samræmis og hafa í lögnum kafla sem bæri heitið *viðurlög*. Sú tillaga er sett fram að skipta þeim kafla upp í þrjár lagagreinar, *stjórnvaldssektir*, *sáttir* og *sektir eða fangelsi*. Sú skipan myndi samrýmast þeim breytingum sem gerð var á heimildum Fjármálaeftirlitsins með lögum nr. 55/2007, um breytingar á lagaákvæðum um viðurlög við brotum á fjármálamarkaði.

Talin eru hér upp nokkur atriði sem m.a. kann að vera rétt að bæta við lagatextann:

Drög að tillögu, eru sett fram m.v. hugsanleg brot eins og ákvæði frumvarpsins líta út:

„Stjórnvaldssektir

Fjármálaeftirlitið getur lagt stjórnvaldssektir á hvern þann sem brýtur gegn:

- 1. 3. gr. um skilyrði til að mega stunda innheimtu fyrir aðra*
- 2. 7. gr. um innheimtuviðvörðun*
- 3. 3. mgr. 15. gr. telji eftirlitið starfsemi samkvæmt lögum þessum séu stunduð án tilskilins leyfis....o.s.frv. “*

Stjórnvaldssektum verður beitt óháð því hvort lögbrot eru framin af ástetningi eða gáleysi.”

„Sáttir

Hafi aðili gerst brotlegur við ákvæði laga þessara eða ákvarðanir Fjármálaeftirlitsins á grundvelli þeirra er Fjármálaeftirlitinu heimilt að ljúka málinu með sátt með samþykki málsaðila, enda sé ekki um að ræða meiri háttar brot sem refsiviðurlög liggja við. Sátt er bindandi fyrir málsaðila þegar hann hefur samþykkt og staðfest efni hennar með undirskrift sinni.”

Rétt er að í lögnum verði grein sem kveði á um fjárhæðir stjórnvaldssekta og fleiri atriði er snúa að sektum:

„Sektir sem lagaðar eru á einstaklinga geta numið frá 10 þús. kr. til 20 millj. kr. Sektir sem lagaðar eru á lögaðila geta numið frá 50 þús. til 50. millj. kr. Við ákvörðun sekta skal m.a. tekið tillit til alvarleika brots, hvað það hefur staðið lengi, samstarfsvilja hins brotlega aðila og hvort um útrekað brot er að ræða. Ákvarðanir um stjórnvaldssektir skulu teknar af stjórn Fjármálaeftirlitsins og eru þær aðfararhæfar. Sektir renna í ríkissjóð að frádregnum kostnaði við innheimtuna. Séu stjórnvaldssektir ekki greiddar innan mánaðar frá ákvörðun Fjármálaeftirlitsins skal greiða dráttarvexti af fjárhæð sektarinnar. Um ákvörðun og útreikning dráttarvaxta fer eftir lögum um vexti og verðtryggingu.”

Bent er á að eftirfarandi tillaga verði sett inn í frumvarpið:

„Stjórnvaldssektum verðum beitt óháð því hvort lögbrot eru framin af ásetningi eða

gáleysi."

„Sektir eða fangelsi

1. mgr.

Það varðar sektum eða fangelsi allt að tveimur árum, liggi ekki þyngri refsing við broti samkvæmt öðrum lögum, að brjóta gegn 13. gr. laganna um þagnarskyldu

2. mgr.

Þá varðar það sömu refsingu að gefa vísvitandi rangar eða villandi upplýsingar um hagi fjármálafyrirtækis eða annað er það varðar, opinberlega eða til Fjármálaeftirlitsins, annarar opinberra aðila eða viðsemjenda sinna."

Í viðurlagakaflanum er nauðsynlegt að hafa ákvæði sem lagt er til að orðað verði á eftirfarandi hátt:

„Í máli sem beinist að einstaklingi og lokið getur með álagningu stjórnvaldssekta eða kæru til lögreglu hefur maður, sem rökstuddur grunur leikur á að hafi gerst sekur um lögbrot, rétt til að neita að svara spurningum eða afhenda gögn eða muni, nema hægt sé að útiloka að það geti haft þýðingu fyrir ákvörðun um brot hans. Fjármálaeftirlitið skal leiðbeina hinum grunada um þennan rétt."

Einng er rétt að hafa í huga að setja inn ákvæði um hversu langan tíma eftirlitsaðili hefur þar til stjórnvaldssektir samkvæmt lögnum falla niður, t.d. „...fimm ár eftir að háttsemi lauk."

Fjármálaeftirlitið bendir á að tillögur þessar eru ekki tæmandi hvað varðar viðurlög og rétt er að hafa lög nr. 55/2007, um breytingar á lagaákvæðum um viðurlög við brotum á fjármáلامarkaði.

VI. Gildistaka

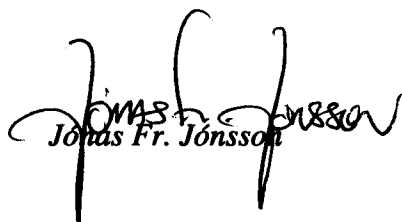
Í greininni kemur fram að lögín öðlist þegar gildi og skuli í síðasta lagi beitt um innheimtustarfsemi frá 1. nóvember 2008.

Rétt er að benda á að nauðsynlegt er að þeir aðilar sem falla undir lögín og sú stofnun sem fara skal með leyfisveitingu og eftirlit samkvæmt lögnum hafi ráðrúm til að skipuleggja á hvern hátt því hlutverki skuli sinnt. Það þarf m.a. að huga að ráðningu og þjálfun starfsfólks, gerð innri ferla og skipulagningar verklags í kringum starfsemina.

Með vísan til framangreinds væri ráðlegt að lögín taki ekki gildi fyrr en í fyrsta lagi 1. janúar 2009.

Virðingarfyllt,

FJÁRMÁLAEFTIRLITIÐ

Jónas Fr. Jónsson

Íris Björk Hreinsdóttir